

er der naaet i saa Henseende. Min Fore-spørgsel til den højtærede Minister gaar ud paa, om der ved de Vædekørsler, som Motorcyklister og andre Motorfolk foranstalter, kan opnaas Dispensation fra de her fastsatte Bestemmelser angaaende Kørselshastigheden. Jeg vil henstille, at dette ikke sker; det vilde være heldigt, om Motorforeninger og Bilkubber kunde blive tvunget til at ophøre med de vanvittige Væddeløb, som de Søndag efter Søndag arrangerer rundt om i Landet, idet de, udstyrede som rene Djævle, farer ud ad Landevejene og med deres vanvittige Fart spreder Støv og Skræk og Usikkerhed omkring sig og derved gør alt, hvad de kan, for at vække Had og Antipati overfor Motorkørselen her i Landet. Det vilde for alle Ejere af Motorkøretøjer være en Fordel, om dette Forhold kunde indskrænkes. Jeg henstiller derfor, at man ved saadanne Lejligheder ikke lukker Øjnene for, at den for Kørselen fastsatte Hastighed overskrides, og at man undlader at give Dispensation. Jeg tror, et saadant Standpunkt vilde bidrage mere end alt andet til, at fremtidige Billove her i Danmark bliver lempeligere med Hensyn til Skatteydelse fra Bilejernes Side, end nærværende Lov er. Jeg vil altsaa gerne have dette Forhold klaret, idet jeg tror, at der ikke vil blive megen Vædekørsel, naar man ikke maa køre mere end 45 km i Timen; i saa Fald falder Sportsinteressen i nogen Grad bort, og Bilkørselen vil da faa et andet Udseende, end meget af den Bilkørsel har, som foregaar paa vore Landeveje.

Justitsministeren (Rytter): Denne Sag har nu været behandlet i Landstinget, og jeg har haft den Ære at overvære Landstingsudvalgets Møde. Jeg fandt, at der i Begyndelsen var stor Forskel med Hensyn til Standpunkter, men de forskellige Partier søgte at finde hinanden, og man enedes om nogle Ændringer. Jeg havde haabet, at disse Ændringer skulde være gaaet let gennem Folketinget, men det har jo ikke været Tilfældet. Det gaar altid saaledes i det parlamentariske Liv, at desværre alle maa slaa noget af paa deres Krav for at komme til et godt Resultat. Forhaabentlig vil det, som sker her, ogsaa føre til et godt Resultat. Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3 vil forhaabentlig ikke møde særlig Modstand i Landstinget. Ændringsforslag Nr. 4 kan jeg ikke tiltræde. Jeg har set med Sorg paa Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6. Det forekommer mig, at naar det er godt-

gjort, at Droskeselskaberne i København ikke kan betale sig, men i stor Udstrækning har søgt om Nedsættelse, var det rimeligt at opretholde den Begunstigelse, der er givet dem. Med Hensyn til det Ændringsforslag, som drejer sig om Bornholms Ligestilling med de øvrige Kommuner, vilde jeg ønske, at det ærede Medlem Hr. Hauge tidligere havde været inde paa det Spørgsmaal, idet man formentlig da havde kunnet finde en Ordning. Men jeg er selvfølgelig fuldt ud enig med det ærede Medlem i, at vi maa se at finde en Ordning for Fremtiden, og jeg skal i alt Fald gøre, hvad jeg kan, hvis Ændringsforslag Nr. 6 skulde blive vedtaget.

Overfor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som anmodede mig om ikke at lukke Øjnene eller se til den anden Side, naar Talen var om Vædekørsel, kan jeg sige, at Retfærdigheden aldrig lukker Øjnene; og hvad det her omhandlede specielle Punkt angaar, er jeg ikke til Sinds at give Dispensation, absolut ikke. Jeg har set disse Vædekørsler foregaa i stor Udstrækning under Krigen, og jeg har selv været forbavset over, at man tillod dem. Hvis de kan forhindres, skal der ikke fra Ministeriets Side savnes Villie dertil. —

Nu maa altsaa det høje Ting afgøre, hvorledes det ser paa Spørgsmaalene, saaledes at man kan faa et samlet Resultat, og jeg haaber, at vi alle, naar Loven er vedtaget, vil faa det bedst mulige ud af den, saa at den kan virke godt her i Landet.

Henningsen: Jeg vil anbefale det høje Ting at stemme for alle de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag. Den ærede Ordfører (Carl Sørensen) har motiveret disse, og jeg skal derfor ikke fremkomme med nogen Motivering af de enkelte Ændringsforslag; men jeg ønsker dog at gøre en Bemærkning angaaende Landstingets Ændringsforslag under Nr. 16, som angaar Nedsættelse af Afgiften for Drosker i København. Jeg har nemlig megen Sympati for den Tanke, som ligger til Grund for Landstingets Affattelse, og jeg var ved første Behandling inde paa den samme Tanke. Der er i København en betydelig mindre Slitage, og derfor taler noget for, at disse Køretøjer her inde kunde slippe med en mindre Afgift. Men der er jo sket noget siden første Behandling. I Justitsministerens Forslag var det ikke Mening, at København skulde have Del i denne Afgift; nu er det blevet bestemt, at Storkøbenhavn som saadan skal have 10 pCt. af hele Afgiften. Det forrykker efter min Mening Forholdet ikke saa lidt. Hertil kommer,